

**Sveti Petar Damiani, biskup i crkveni naučitelj
(1007. - 1072.)**

Sveti Petar Damiani rodio se godine 1007. u Raveni. Rano je ostao bez roditelja pa su mu prve godine života bile tvrde i teške. U sestri Roselindi našao je drugu majku, a u starijem bratu Damjanu drugog oca. Na njegovu uspomenu uzeo je i ime Damiani, što znači Damjanov. Zahvaljujući njegovoj izdašnoj pomoći mogao je u školu. Studirao je u rodnoj Raveni, Faenzi i Parmi. Bio je izobražen u tzv. "slobodnim znanostima", a među njih pripadala je i vještina u lijepom izražavanju, bilo usmenom bilo pismenom. Pier je stekao izvanrednu sposobnost i upravo majstorstvo u vođenju polemike. Jedno je vrijeme i sam bio profesor, ali je tada odlučio promijeniti život. Nedaleko od kraja u kojem je proveo mladost nalazilo se naselje pustinjača Fonte Avellana. Tu je još uvijek bila živa uspomena na sv. Romualda, osnivača mnogih samostana i pokretača novog strujanja u njima. Pieru je bilo 28 godina kad je ušao u Fonte Avellanu. Prva knjiga, koja mu je ondje došla u ruke, bio je životopis sv. Romualda. Od njega je napravio program i za svoj život. U krugu pustinjača osoba Piera Damianija brzo je odskočila pa ga izabraše za poglavara. No, i opati susjednih samostana molili su ga da ih pomogne bilo usmeno: nagovorima i propovijedima, bilo pismeno: izlažući zdrav nauk o redovničkom životu. Pier se odmah ozbiljno dao na posao. Sastavio je pravilo najprije za svoj samostan, a zatim je počeo pisati djela o duhovnom životu. Sveti Petar Damiani je bio izvanredan pisac. Njegova je latinština tako svježja pa izgleda kao da se radi o živom, a ne o mrtvom jeziku. Veoma dobro je poznavao Sveto pismo i svete Oce, pa i stare klasične pisce: Cicerona, Salustija, Vergilija, Livija, Horacija. Stil mu je posve osoban. Bio je velik neprijatelj dijalektike primjenjivane na dogmu, a to je tada bilo općenito u običaju. Pisao je dogmatske rasprave o Presv. Trojstvu, o Kristu, o Gospi, moralne pouke za kler i za bračni moral. Pokazivao je veliko zanimanje za asketiku pa je postao pravim teoretičarem pustinjačkog života. Hagiografska su mu djela prilično skromna. U svome stoljeću, siromašnom po piscima i spisima, Pier Damiani je svojim pisanim djelima povijesni izvor prvoga reda. Njegova su djela samo pismeni zaključak njegove velike aktivnosti za obnovu crkvenog i pustinjačkog života. U kristologiji je bio solidan, ali ne i originalan teolog. Za njega je teologija samo put prema askezi, prema jednom što savršenijem kršćanskom životu. Veoma dobro je obradio naše sjedinjenje s Kristom i na taj način postao jedan od velikih učitelja pobožnosti prema Kristovu čovječstvu. Mnogo je pisao i o Majci Božjoj te osvijetlio njezinu ulogu u povijesti spasenja, njezinu vrijednost i odlike. Glavni dio njegove mariologije sadržan je u njegovim mnogobrojnim govorima. Svi oni odaju čovjeka veoma pobožna prema Bogomajci. Preporučivao je slavljenje Gospe u subotu i moljenje njezina časoslova. Od svetaca opisao je život sv. Odila iz Clunyja, biskupa Cesene, sv. Romualda, sv. Rudolfa, biskupa Gubbija, sv. Dominika Loricata, mučeništvo sv. djevice Flere i Lucille, viđenja svetih mučenika Jakova i Marijana. Sv. Petar Damiani bio je naročito obnovitelj čudorednog života. U tu svrhu služio se i hagiografijom. U tim djelima više je moralist nego povjesničar i životopisac. Sve je htio oduševiti za što idealniji život i privesti k heroizmu. Svojim se spisima oštro borio protiv zala u Crkvi, a ta su bila: simonija, kupovanje i prodavanje duhovnih dobara i crkvenih časti, te neodržavanje svećeničkog celibata. Sveti Petar Damiani je u veoma burnim vremenima rimskim biskupima pomagao u obnovi Crkve. Često im je u raznim misijama bio izaslanik. Papa Stjepan IX. postavio ga je za kardinala i biskupa Ostije. Umro je u Faenzi u benediktinskom samostanu Svete Marije izvan gradskih vrata u noći između 22. i 23. veljače 1072. Dante ga je u svojoj Božanstvenoj komediji smjestio u sedmo nebo među kontemplativce, opisujući ga u njegovu bijelom odijelu kako oštro šiba po pokvarenosti što se uvukla u Crkvu te kako je duh posve zaljubljen u pustinjački život. Štoviše, neki stručnjaci za Dantea misle da je taj najveći kršćanski pjesnik crpio nadahnuće za svoju veličanstvenu poemu iz djela sv. Piera Damianija. Narod je Petra odmah nakon smrti počeo štovati kao sveca. Njegov je sprovod bila prava njegova apoteoza. Proglašen je crkvenim naučiteljem 1. listopada 1828. Osim Dantea, štovao ga je i Petrarca, koji je također napisao jedan njegov životopis, pa čak i Boccaccio. Svetoga Petra Damianija zazivaju u pomoć kod glavobolje. Od novijih svećevih životopisa najvrjedniji je iz pera J. Leclercqua: Sveti Pier Damiani pustinjač i čovjek Crkve.

NOVI CENTAR - KARLOVAC
<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>
**TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE PRESVETOGA
 SRCA ISUSOVA**

**ŠESTA NEDJELJA KROZ GODINU -
 15.02.2015. - GODINA II., BR. 25**

"I odmah nesta s njega gube i očisti se."

Čitanje svetog Evanđelja po Marku

U ono vrijeme: Dođe k Isusu neki gubavac, klekne i zamoli: "Ako hoćeš, možeš me očistiti!" Isus ganut pruži ruku, dotače ga se pa će mu: "Hoću, budi čist!" I odmah nesta s njega gube i očisti se. Isus se otrese na nj i odmah ga otpravi riječima: "Pazi, nikomu ništa ne kazuj, nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi za svoje očišćenje što propisa Mojsije, njima za svjedočanstvo." Ali čim iziđe, stane on uvelike pripovijediti i razglašavati događaj tako da Isus više nije mogao javno ući u grad, nego se zadržavao vani na samotnim mjestima. I dolazahu k njemu odasvud.

Riječ Gospodnja Mk 1, 29-39**Misli za današnje evanđelje****Kršćanski odgovor na bolest**

I ove nedjelje, kao i prošle, u misnim se tekstovima susrećemo s bolešću i bolesnicima. Ovaj put riječ je o gubi, teškoj bolesti koja je bolesnika pogađala i izolirala od obitelji i ljudskoga društva. Danas se guba može izliječiti. Ali i sve druge bolesti ljude izoliraju, odvode ih u bolnice, lječilišta, gdje nerijetko bivaju zaboravljeni. Nisu li današnji "gubavci" stari, bolesni, hendikepirani, duševni bolesnici, ljudi koji pate od različitih trauma, koje smještamo u kojekakve domove i zaboravljamo ih? Nisu li to i ljudi koji su samo drugačiji od nas: doseljenici, stranci, ljudi sa slabom naobrazbom i još slabijom zaradom? Kako se odnosimo prema svojim bolesnicima, starima, ljudima s ruba društva? Isus ih nije izbjegavao; štoviše, tražio ih je, liječio, družio se s njima, donosio im oproštenje i spasenje. To je zadatak i svakog člana Crkve. Sveti otac Benedikt XVI. u svojoj prvoj enciklici Bog je Ljubav veoma je snažno naglasio upravo kršćansko milosrđe, koje valja iskazivati svima, neovisno o njihovim pripadnosti strankama, ideologijama, vjeri, i to bez ikakvog prozelitizma, jednostavno kao svjedočenje Božje ljubavi u koju vjerujemo.

Pitanja za tiho razmišljanje:

1. Kakav je moj stav prema "gubavcima" našega vremena?
2. Kakav je odnos u mojoj obitelji prema starijima i nemoćnima, cijenim ih i poštivam ili čekam samo na njihovu oporuku, hoće li mi što ostaviti?

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
OD 16. do 22. VELJAČE 2015.

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
16.02.	Julijana, Julka, Samuel Ponedjeljak	07:30 18:00	+ Marijan i Ana Maras - Milan Radošević
17.02.	Sedam svetih osnivača Reda slugu Marijinih Utorak	07:30 18:00	+ Na nakanu (zahvala na dar života) - Ankica, Kata i Stjepan Grčić; Josip Čujko i ob. Čujko; Roza Vuković i Emilija Matan
18.02.	Pepelnica Srijeda	07:30 18:00	+ Na nakanu, Janko i ob. Pavičić; ob. Brkopac - na nakanu (za dar života)
19.02.	Konrad, Rajko, Blago Četvrtak	07:30 18:00	+ Ivan i Nikola Cindrić - Iljaz i Enver Tači, na nakanu (za dar života)
20.02.	Leon Čudotvorac, Lav, Lea Petak	07:30 18:00	+ Stanka i Bara Lauš - Mara Škrtić, Ivan Radenčić, Marko Majstorović, Stipe Gazilj
21.02.	Valentin, Zdravko Subota	07:30 11:00	+ Danica i Stjepan Miklić, na nakanu za zdravlje - krštenje Noah Mikuljan
22.02.	Prva korizmena nedjelja Nedjelja	09:00 10:30 18:00	Marija i Stjepan Ivka; ob. Plavetić - župna sveta misa - Ivan i Nikola Cindrić; Vinko Capan, Jelena Plivelić; ob. Neralić

OBAVIJESTI

- Vjeronauk za druge i sedme razrede, po redovitom rasporedu.
- Na Pepelnicu, pepeljenje će biti na obje mise
- Križni put kroz korizmu, biti će utorkom i petkom u 17:30 sati

Korizma ili **četrdesetnica** (lat. *quadragesima*) dio je liturgijske godine u kojem se kršćani pokornički pripremaju za blagdan Uskrsa. Korizma počinje Pepelnicom, a završava pred Misu večere Gospodnje na Veliki četvrtak kojom počinje Vazmeno trodnevlje. Kršćani se pripremaju za slavljenje Uskrsa molitvom, postom, slušanjem i čitanjem Božje riječi te dobrim djelima. Odrasli pripadnici za krštenje, katekumeni imaju u korizmi završne pripreme za svoje krštenje u uskrsoj noći. U korizmi, kršćani pristupaju sakramentu ispovijedi, da pomireni s Bogom i ljudima radosnije mogu slaviti Uskrs. Unutar korizme ima 6 nedjelja i svaka ima svoje ime. Prva korizmena nedjelja zove se Čista, druga je Pačista, treća Bezimena, četvrta Sredoposna, peta Gluha (Glušna), a šesta je Nedjelja muke Gospodnje ili Cvjetnica.

Đavolsko napastovanje

Neki je crnac, kršćanin, pratio svoga bijelog gospodara u lovu na patke. Uputili su se tako u razgovor o vjerskim pitanjima. Gospodar reče: "Ne razumijem što stalno govoriš o grijehu i đavolskim napastima. Ja ne osjećam nikakve napasti. Mene đavo pušta na miru. Još me nikada nije smetao ili napadao." Crnac odgovori: "To ću ti objasniti. Mi upravo lovimo patke. Kad ti opališ iz puške, obično padne nekoliko patak mrtvih. Njih ostavljam ležati na zemlji. No, nekoliko ih bude samo nastrijeljeno te pokušavaju pobjeći. Za njima trčim s dugačkom motkom u ruci i pokušavam ih dokrajčiti. Ti si patka koju je đavao već ustrijelio. Ostavlja te na miru, jer zna da si njegov. A ja sam ranjena patka i htio bih mu pobjeći. Stoga trči za mnom i svojom me dugom motkom pokušava dotući."

Ni kršteni vjernik nije, kao ni Isus, oslobođen napasti svijeta; ali uza nj, kao i uza Isusa, stoji Božji Duh i Božja snaga i pomoć. Pomoć da ga Napasnik ne odvraća od njegova poziva: zapažati prave trenutke, blizinu Kraljevstva Božjega, obraćati se, prepušta se Evanđelju i navješćivati ga.

Jerko Fućak